

Дійові особи: Ведмедик, Вовк, Лисиця, Заєць.

(Ведмедик з'являється на галявині і щось несе в жмені)

Ведмедик (сам до себе): Що це воно таке? У кого б запитати?

(У справах поспішає Лисичка і навіть не дивиться на Ведмедика)

Ведмедик. Лисичко, ти не знаєш що це таке?

Лисиця. Не знаю, не знаю, це мене не цікавить.

(З'являється сердитий вовк)

Ведмедик. Вовчику - братику, ти не знаєш що це я знайшов?

Вовк. Я такими дрібницями не цікавлюся. (Але потім схаменувся). Ану дай, я скуштую!
Тай погане ж!

(Ведмедик задумано стоїть на галявині, коли це Заєць несе капустну розсаду).

Ведмедик. Зайчику, ти не знаєш, що це я знайшов?

Заєць. Знаю. Це гарбузове насіння.

Ведмедик. А що з ним робити?

Заєць. Посади. З нього виросте великий гарбуз

Ведмедик. А він добрий?

Заєць. Я на городах буваю і такі гарбузи куштував. А ще смачніша гарбузова каша.

Ведмедик. А гарбузова каша теж росте?

Заєць. Ні, її треба варити

Ведмедик. А як?

Заєць. Піди в село, стань під вікном тихенько, і слухай, як господині про свої справи говоритимуть. От і дізнаєшся. А тепер піду я, бо мені треба капусту саджати.

Надумав Ведмедик посадити гарбузове насіння. Відміряв грядку на галявині, знайшов лопату. Граблі, сапку і розпочав роботу. Побачила Лисичка, що Ведмедик працює, і взяла її цікавість? Для чого він це робить?)

Лисиця (підходить до Ведмедика). Ну що копаєш?

Ведмедик. Копаю. Допоможи мені!

Лисиця. Де ти бачив, щоб лисиці копали?

Ведмідь. Я хочу гарбузової каші. Допоможи мені. А я дам тобі скуштувати каші.

Лисиця. Ні, не хочу, це мені не цікаво *(Сама до себе)*. Я й так у тебе видурю.

(Копає □ ведмедик сам. Хоч і важко, зате радісно - виросте гарбуз, буде каша. Скопав грядку, взяв граблі, почав скородити. Коли, бачить, Вовк іде).

Вовк *(підійшов до Ведмедика і кинув зухвало)*. Скородиш?

Ведмедик. А так! Допоможи мені! Виросте гарбуз, зварю гарбузової каші і дам тобі покуштувати.

Вовк. Ще чого! Якби тут м'ясо виростло!

(Заскородив Ведмедик грядку, посіяв насіння гарбузове. Зійшло воно, і став рости гарбуз. Усе літо доглядав свою грядку Ведмедик. Одного дня він прийшов глянути на свою грядку і здивувався)

Ведмедик. Ого, який гарбуз виріс! Та й великий же! Піду тепер у село і послухаю, як варити кашу.

(Дізнався Ведмедик, як варити гарбузову кашу. Зварив і собі. Пахне каша на весь ліс.

Почули той запах і Лисиця, Вовком. Прибігли до Ведмедикової хатки, а Ведмедик їх не запрошує: гарбузовою кашею не пригощає. Бачать вони ще не поспробувати їм гарбузової каші. А хочеться ж ! Вирішила Лисичка сама в хатку піти).

Лисиця. Добрий день, Ведмедику! Який ти господар славний! А це...це каша так пахне? Тай добра ж вона, мабуть.

Ведмедик. Хіба це тобі цікаво? *(Відповів Ведмедик, навіть не глянувши на Лисичку).*

(Вирішив Вовк спробувати, щастя, зайшов у хатку до Ведмедика)

Вовк. Ну що, приятелю, каші зварив?

Ведмедик. Зварив!

Вовк. І добра?

Ведмедик. Для тебе - ні , якби ж це було м'ясо!

(Облизнулися Лисичка з Вовком, але надії не втрачають - може, якось вдасться каші покуштувати. Вирішили знайти Зайця і послати його в хату до Ведмедика).

Лисиця. Слухай, Зайчику, треба у Ведмедика кашу вкрати.

Заєць. Е ні! Я цього робити не буду.

Лисиця. Ну, придумай, як видурити у Ведмедя кашу!

Заєць. Я не вмію і не хочу.

Лисиця. Що ти за такий, що не можеш Ведмедя обдурити! Піди, поклич його на прогулянку, а ми горщик тим часом вкрадемо і тобі каші дамо.

(Погодився Зайчик , а сам думає: "Ох, які ви! Ну не буде ж по - вашому! Пішов Заєць до Ведмедя).

Заєць. Добрий день, Ведмедику! Там Лисиця з Вовком хочуть у тебе горщик з гарбузовою кашею вкрасти. Кажуть щоб я тебе на прогулянку виманив.

Ведмедик. От, ледацюги, що надумали! Але не біда, сідай зі мною кашу їсти.

Заєць. Та я тобі не допомагав!

Ведмедик. Ти добру пораду дав. А добра порада над усе дорожча.

(Поласував Ведмедик і Зайчик кашею. Потім узяв Ведмедик аркуш паперу, ручку, щось написав і вкинув аркуш паперу у горщик).

Ведмедик. А це - тим неробам!

(Вийняв Зайчик записку, прочитав і розсміявся)

Заєць. Оце ти добре придумав!

Ведмедик. Пішли Зайчику на прогулянку. Після доброго обіду і прогулятися можна.

(Довго Лисиця з Вовком сперечалися, кому по кашу лізти в хатку. Поліз Вовк. Взяв горщик, вибрався з хати. А Лисичка тут як тут).

Лисиця. Дай я перша попробую!

Вовк. Ні, я! Бо я вкрав!

Лисиця. Ні, дай я бо, я придумала!

(Відняла Лисичка горщик, засунула туди лапку і сторопіла).

Лисиця. Тут каші немає! Ось тільки листок і щось в ньому написано... Читай!

Вовк. Читай ти, ти в школі краще вчилась.

А на листку великими буквами написано "Хто не працює, той не їсть". Розсердилась Лисичка, горщик на землю кинула. І пішли вони з Вовком, облизнувшись.

